

คำกล่าว

ในงานมุทิตาจิตในโอกาสที่ ศาสตราจารย์นายแพทย์ อารี วัลยเสรี ได้รับรางวัลแมกไซไซ

จัดโดย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

ณ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๐

(ข้อความจากบันทึกเก่าคร่ำคร่า ๓ หน้า)

เมื่อมหากวี รพินทร์นาถ ฐากร ได้รับรางวัลโนเบล จากผลงานอันอมตะของท่าน ชื่อ **คีตาญชลี** เพื่อนบ้านชาวเบงกอลได้พากันมาแสดงความยินดี ท่านได้พูดเป็นเชิงตัดพ้อนิดๆ ว่า “พวกท่านทั้งหลาย ต้องรอจนคนอื่นเขามายกย่องเราเสียก่อน จึงค่อยรู้จักเรา”

พวกเราที่ชุมนุมกันในวันนี้คงจะไม่เหมือนกับชาวเบงกอลที่ท่านระพิทร์กล่าวถึง เพราะเรารู้จักและเคารพรักท่านอาจารย์อารีมาก่อน และโดยไม่ต้องได้รับรางวัลแมกไซไซ การที่เรามาชุมนุมกันในวันนี้ก็เพื่อประโยชน์ ๒ ประการ

๑. เพื่อแสดงความชื่นชมยินดีต่อตัวเราเอง และต่อคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ที่มีกัลยาณมิตร เช่นอาจารย์อารี
๒. เพื่อจุดประกายให้เกิดความบันดาลใจในการที่เราทั้งหลายจักช่วยกันทำความดีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป

ถ้าจะถามว่าทำไมพวกเราเคารพรักอาจารย์อารี อาจะบรรยายแยกแยะได้ยากกว่าทำไมแต่อาจสรุปรวบยอดได้ว่า เพราะมีความถูกต้อง (righteousness) สาธารณชนคาดหวังและมีความไวสูงต่อความถูกต้อง จะเป็นพระ เป็นนายกรัฐมนตรีนี่ เป็นเจ้านาย ถ้าขาดความถูกต้องประชาชนจะไม่รัก

ถ้าจะพยายามแยกแยะต่อไปว่าอาจารย์อารี มีคุณสมบัติอะไร หรือว่าท่านได้เพียรพยายามทำอะไรอยู่ ก็เห็นได้ชัดเจนว่า ท่านทำอยู่ ๒ อย่าง ท่านอาจจะโต้แย้งว่า ท่านทำตั้งหลายอย่าง แต่ผมเห็นว่าท่านทำอยู่ ๒ อย่างเท่านั้น คือ

๑. สร้างความรู้

๒. สร้างความดี

แต่สองอย่างนี้เท่านั้น ที่จะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาไปสู่ความเจริญ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของประเทศ หรือของมหาวิทยาลัย

ในยามที่ประชาชนไทยกำลังมีปัญหาในชีวิตและสังคมถึงขั้นวิกฤต ยิ่งเห็นความสำคัญของสิ่งที่อาจารย์อารี พยายามทำยิ่งขึ้น

มนุษย์นั้นมีศักยภาพ ทั้งในทางที่จะทำให้เลวที่สุด และทำให้ดีที่สุด ในการที่เรามาเฉลิมฉลองชื่นชมกับการที่เรามีกัลยาณมิตรเช่นอาจารย์อารีในวันนี้ จะเป็นการได้ประโยชน์มากขึ้น ถ้าเราใช้โอกาสเช่นนี้ เป็นเครื่องปลุกมโนสำนึกของเราให้ลุกโพลงอย่างไม่มีวันดับ ในเรื่องของความรู้ และความดี ก็จักได้เชื่อว่าเราได้ใช้ความเคารพและความรักที่เรามีต่ออาจารย์อารีไปก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ยิ่งขึ้น อันจะเป็นไปเพื่อสานติแห่งมวลมนุษยและธรรมชาติ

ขอให้อาจารย์อารี และคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีประสบความสำเร็จความสุขความเจริญยิ่งๆ

โดย ประเวศ วะสี
